

ressò *mont-roigenc*

LA PROFESSÓ DE CORPUS UNA TRADICIÓ ARRELADA A MONT-ROIG

Miquel Anguera, "Beatet"

04-06-2024

Un any més, la processó de Corpus (a Mont-roig en diem professó) va tornar a veure's a l'entorn de la parròquia de Sant Miquel i, per tant, va passar per la plaça de Mn. Gaietà Ivern, carrer de la Pica, va traspasar el carrer d'Amunt, Sant Antoni i acabà novament a la plaça de Mn. Ivern. Això fou el dissabte 1 de juny, després de la missa vespertina.

Evidentment, Mont-roig no és Berga, ni tenim la Patum amb 6 segles de tradició, però sí que és també una celebració molt antiga i, com a tal, l'hem de tractar, respectar i conservar. Encara recordo de petit (finals dels anys cinquanta) quan la processó donava la volta per gairebé tots els carrers del poble, amb el Sr. Rector presidint amb la Custòdia, amb el Sr. Vicari, a cops algun altre capellà, els escolans, els infants de la Primera Comunió, el tàlem amb sis portadors (tot homes), i la música de la Banda Municipal de Música, que no es perdia cap professó i que jo vaig tenir el privilegi de poder-hi tocar: Sant Josep, Sant Pere, Corpus, Divendres Sant, Sant Miquel, Mare de Déu de la Roca... Sempre una gentada, participant de totes aquestes manifestacions religioses: avis, pares, fills, nets, autoritats...

Això, evidentment ha canviat molt, però la tradició continua, i es celebra en molts pobles i ciutats d'arreu. El sentit social, cultural i festiu de la processó se suma al sentit religiós de l'acte. Realment algú, agosarat, pensa que la gent de Berga celebra la Patum avui dia, com un acte religiós?

Els gegants Miquel i Roca, amb els Grallers de Mont-roig i una dotzena d'infants de la Primera Comunió, a més d'una bona colla de familiars i mont-rogens, també van prendre part en la curta processó. Els feligresos cantaren també alguna cançó religiosa i Mn. Amador Canaldas va cloure la processó i la festa d'homenatge a l'Eucaristia dient unes paraules d'agraïment a tots els presents i felicitant els gegants i grallers pels seus 40 anys de vida.

Les tradicions del poble, siguin de l'àmbit que siguin, no s'han de perdre i aquesta n'és una, sens dubte, de les més antigues i arrelades.